

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
81 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ АКАДЕМІЇ**

Одеса 2021

Наукове видання

Збірник тез доповідей 81 наукової конференції викладачів академії
27 – 30 квітня 2021 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами.
За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченою радою
Одеської національної академії харчових технологій,
протокол № 14 від 27-29.04.2021 р.

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова

Укладач Т.Л. Дьяченко

Редакційна колегія

Голова Єгоров Б.В., д.т.н., професор
Заступник голови Поварова Н.М., к.т.н., доцент

Члени колегії: Амбарцумянц Р.В., д-р техн. наук, професор
Безусов А.Т., д-р техн. наук, професор
Бурдо О.Г., д.т.н., професор
Віннікова Л.Г., д-р техн. наук, професор
Гапонюк О.І., д.т.н., професор
Жигунов Д.О., д.т.н., доцент
Іоргачова К.Г., д.т.н., професор
Капрельянц Л.В., д.т.н., професор
Коваленко О.О., д.т.н., проф.
Косой Б.В., д.т.н., професор
Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор
Мардар М.Р., д.т.н., професор
Мілованов В.І., д-р техн. наук, професор
Павлов О.І., д.е.н., професор
Плотніков В.М., д-р техн. наук, доцент
Станкевич Г.М., д.т.н., професор,
Савенко І.І., д.е.н., професор,
Тележенко Л.М., д-р техн. наук, професор
Ткаченко Н.А., д.т.н., професор,
Ткаченко О.Б., д.т.н., професор
Хобін В.А., д.т.н., професор,
Хмельнюк М.Г., д.т.н., професор
Черно Н.К., д.т.н., професор

перед власниками облігацій попередніх випусків. Так, у 2019 р. найбільший обсяг торгів за фінансовими інструментами на фондових біржах ПФТС і «Перспектива» (на них припадає більше 98 % загального обігу) було зафіксовано з державними облігаціями України <https://index.minfin.com.ua/economy/foreigndebt/> 295 млрд. грн. (96,81 % від загального обсягу біржових контрактів) [4]. Відповідно випуск облігацій підприємствами був дуже обмеженим.

Отже, інвестиційна складова фондового ринку для реального сектора економіки незначна, сьогодні фондовий ринок націлений на випуск ЦП з метою поповнення державного бюджету.

В цілому за останні роки обсяг торгів на фондовому ринку України порівняно з 2012, 2013 і навіть 2014 роком зменшився з 2331,94 млрд грн у 2014 році до 384,03 млрд грн у 2019 році.

Таким чином, на сучасному етапі необхідно реанімувати роботу фондового ринку в країні. На думку фахівців, важливим напрямом активізації роботи ринку є широке залучення домашніх господарств до цієї роботи. Як приклад, слід відмітити високу активність населення США в роботі їх фондового ринку.

Активізації учасників фондового ринку в Україні заважають об'єктивні причини:

- невисокий рівень доходів населення;
- велика кількість збиткових об'єктів реального сектору;
- невисокий рівень обізнаності населення в питаннях інвестування через інструменти фондового ринку;
- котирування вітчизняними потужними підприємствами своїх цінних паперів на зовнішніх ринках (Амстердамська, Лондонська, Варшавська фондові біржі) тощо.

Покращення роботи фондового ринку буде сприяти активізації інвестиційної діяльності об'єктів реального сектору України.

Література

1. Цифрова економіка: тренди, ризики та соціальні детермінанти. Центр Разумкова, Київ, жовтень 2020. URL: https://razumkov.org.ua/uploads/article/2020_digitalization.pdf
2. Капітальні інвестиції за джерелами фінансування за 2010-2019 роки. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua> (Дата звернення 11.03.2021)
3. Динамика валового зовнішнього боргу та ВВП України з 2006 по 2020 гг. (млн. долл. США) URL: <https://index.minfin.com.ua/economy/foreigndebt/> (Дата звернення 11.03.2021)
4. Інформаційна довідка щодо розвитку фондового ринку України протягом січня-грудня 2019 року. URL: <https://www.nssmc.gov.ua/news/insights> (дата звернення 15.03.2021)

ТЕМПОРАЛЬНА КОНЦЕПЦІЯ АНТИЦИКЛІЧНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ АГРОПРОДОВОЛЬЧОГО СЕКТОРУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Кулаковська Т.А., к.е.н., доцент

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Серед вад політики державного регулювання розвитку агропродовольчого сектору значне місце належить саме несвоєчасності, нетривалості та незакінченості заходів та програм. Все це пов'язано з недооцінкою сучасного сприйняття часу як особливого економічного ресурсу, і того, як цей ресурс впливає на кожний елемент (сектор, галузь) загальної системи.

Трансформується характер впливу часу на економіку, політику, суспільство тощо. Якісно змінюється сам час, він стає множинним, більш цільним, імовірнісним, напруженим, мобільним, плинним, миттєвим, багатоструктурний, різновекторним.

Економічні суб'єкти змінюються у часі, тобто змінюються темпорально. Можна виділити такі види темпоральних змін: зовнішні темпоральні зміни економічного суб'єкта, що відбуваються щодо інших економічних суб'єктів, що складають зовнішнє середовище; внутрішні темпоральні зміни економічного суб'єкта, які відбуваються щодо внутрішніх елементів економічного суб'єкта, що складають внутрішнє середовище економічного суб'єкта [1].

Темпоральність (від англ. *tempora* – часові особливості) – це часова сутність явищ, породжена динамікою їх особливого руху, на відміну від тих часових характеристик, які визначаються відношенням руху даного явища до історичних, астрономічних, біологічних, фізичних і інших часових координат. Темпоральність – це специфічний взаємозв'язок моментів часу і часових характеристик, динаміка змін тих явищ і процесів, якісна особливість яких зумовлена соціокультурною специфікою людського існування; часова сутність явищ [2].

Темпоральність або темпоральна протяжність об'єкта – це така ж його характеристика, як і його розміри в просторі. Найбільш загально темпоральність можна визначити як інтервал часу, на якому може бути встановлена вичерпна специфічність об'єкта (процесу, організму, дії). Найбільш близьке за змістом до темпоральності поняття – це «характерний час процесу» [1].

Нова концепція державного регулювання агропродовольчого сектору має базуватися на засадах темпоральності та стати базисом когерентно-резонансної парадигми розвитку економіки.

Когерентний резонанс в економіці виникає внаслідок синхронізації циклічних та нециклічних кризових флуктуацій під впливом зовнішніх факторів глобальної циклічної динаміки. Цей підхід є новим напрямом регулювання циклічної динаміки і застосовується на макроекономічному рівні з метою розширення області стабілізаційної синхронізації в економіці через «гасіння» амплітуди стагнаційних циклів та створення умов їх несиметричності. Він передбачає необхідність міжнародної координації антикризової політики держав в рамках світової економіки [3, с. 33].

Виявлення та врахування когерентного резонансу дозволяє розробляти управлінські рішення з оптимізації заходів державного регулювання з урахуванням синхронізації макроекономічних циклах.

Використання моделі когерентного резонансу у державному регулюванні економіки дозволяє виробляти заходи щодо активації кожного учасника національної економіки як складової частини структури національної економіки при реалізації пов'язаної антикризової політики.

Антикризова стабілізація в цих умовах досягається шляхом формування оптимальних значень пакету державних заходів з втручання у розвиток економіки (сектору), які утворюють місця стабілізаційної синхронізації в економіці через «гасіння» амплітуди стагнаційних економічних циклів, і створення умов їх несиметричності в залежності від ступеня інтенсивності кризових флуктуацій. Планомірне нарощування державного втручання (зокрема через держінвестиції) дозволяє використовувати когерентно-резонансні ефекти для формування умов взаємного стимулювання економічної активності окремих секторів і вийти за межі самопідтримуючої кризової циклічності, перейшовши до самопідтримуючої зростаючої циклічності. Цей напрям державного регулювання з врахуванням особливостей розвитку пропонується застосовувати по відношенню до регулювання розвитку агропродовольчого сектору.

Візією державного антициклічного регулювання розвитку агропродовольчого сектору на засадах темпоральності є дотримання стійких темпів розвитку агропродовольчого сектору з досягненням визначеного рівня продовольчої безпеки країни.

Відповідно до візії державного регулювання розвитку агропродовольчого сектору основними завданнями є:

- 1) недопущення синхронізації циклів розвитку складових агропродовольчого сектору у періоди криз та розробки програми дій розсинхронізації циклів;
- 2) регулювання темпоритмів циклів розвитку складових агропродовольчого сектору з урахуванням завдань загальної економічної політики держави;
- 3) недопущення когерентного резонансу в системі, демпфірування кризових екстремумів.

Авторська концепція державного антициклічного регулювання розвитку агропродовольчого сектору базується на дослідженні причин циклічності розвитку галузей агропродовольчого сектору, врахуванні несхожості темпоритмів розвитку, виявленні синхронності у розвитку на висхідних та низхідних фазах розвитку економіки та розробці превентивних антициклічних заходів з метою запобігання кризовим явищам [4].

Література

1. Болдачев А. Доклад, прочитанный на Российском междисциплинарном семинаре по темпорологии. Режим доступа: <http://philosophystorm.org/boldachev/1343>
2. Вільна енциклопедія. Вікіпедія. Режим доступа: <https://uk.wikipedia.org/wiki/>
3. Логинов Е.Л. Проявление когерентного резонанса между циклами макроэкономической динамики с учетом структурных колебаний: ключевая характеристика текущего кризиса в мировой экономике и в России. Научный доклад. РАН, 2017. 38 с.
4. Kulakovska T. (2020). The temporal concept of state countercyclical regulation of the economy (on the example of the agri-food sector). Global Academics. International Journal of Advance Researches (USA). Vol. 3(9).

СУТНІСТЬ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Кухарук А.А., викладач циклової комісії економічних дисциплін

ВСП «Одеський технічний фаховий коледж ОНАХТ

Крупіна С.В., к.е.н., доц., Яблонська Н.В., к.е.н., доц.

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

**Копайгородська Т.Г., викладач-методист, голова циклової комісії економічних
дисциплін ВСП «Одеський технічний фаховий коледж» ОНАХТ**

Ефективний і стійкий розвиток підприємства, його успішне функціонування в сучасних ринкових умовах можливе при достатньо швидкому реагуванні на зміни зовнішнього і внутрішнього середовища, а також ефективному використанні наявних та власних потенційних можливостей.

Найголовнішим для підприємства сьогодні є ефективне використання ресурсів та створення грамотної системи управління ресурсним потенціалом, що поліпшить процеси виробничої діяльності, фінансову стійкості та конкурентоспроможності.

Вивченню та дослідженню проблематики формування та використання ресурсного потенціалу підприємства приділяють значну увагу у своїх наукових працях українські та іноземні вчені-економісти. Трактуювання яких можна згрупувати у два підходи до визначення даного поняття, а саме: ресурсний і результативний.

Ресурсний підхід розглядає ресурсний потенціал як сукупність ресурсів підприємства, оцінка ресурсного потенціалу зводиться до визначення вартості доступних ресурсів, а рівень використання ресурсного потенціалу визначається відношенням отриманого результату до обсягу застосованих ресурсів. В рамках результативного підходу ресурсний потенціал розглядається, як здатність підприємства переробляти ресурси для задоволення суспільних

КАПІТАЛЬНІ ІНВЕСТИЦІЇ І ФОНДОВИЙ РИНОК УКРАЇНИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ Дідух С.М., Лобоцька Л.Л., Фрум О.Л.....	259
ТЕМПОРАЛЬНА КОНЦЕПЦІЯ АНТИЦИКЛІЧНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ АГРОПРОДОВОЛЬЧОГО СЕКТОРУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ Кулаковська Т.А.....	261
СУТНІСТЬ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ Кухарук А.А., Крупіна С.В., Яблонська Н.В.....	263
ПІТАННЯ СУЧАСНОГО ЦІНОУТВОРЕННЯ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ Ошечков О.П., Магденко С.О.....	265
ВПЛИВ ФІНАНСОВИХ РИЗИКІВ НА ЕКОНОМІЧНУ ЕФЕКТИВНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ Петкова Д.Ф., Петков О.І.....	266
СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ДО СТАЛОГО РОЗВИТКУ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ РЕГІОНУ Самофатова В.А.....	268
ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ: НАПРЯМИ ТА СУТНІСТЬ Федорова Т.С.....	269
ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ Крупіна С.В., Яблонська Н.В., Копаїгородська Т.Г.....	270

СЕКЦІЯ «УПРАВЛІННЯ БІЗНЕСОМ»

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ РИНКУ ХЛІБА В УКРАЇНІ Басюркіна Н.Й.....	273
ВПЛИВ МЕЖ РАЦІОНАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ СПОЖИВАЧА НА ПРОСУВАННЯ ТОВАРУ Вігуржинська С.Ю., Колесник В.І.....	275
ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ ПТАХІВНИЧИХ ПІДПРИЄМСТВ Савченко Т.В.....	277
МЕТОДОЛОГІЯ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМИ ПРОЕКТАМИ ХАРЧОВИХ ПІДПРИЄМСТВ Немченко В.В., Немченко Г.В.....	278
ІННОВАЦІЇ ЯК ЗАСІБ ПОДОЛАННЯ КРИЗИ «СЕРЕДНЬОГО ВІКУ» Свистун Т.В.....	279
СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО БІЗНЕС-ПЛАНУВАННЯ Бровкіна Ю.О.....	282
РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ ПРИБУТКОВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ПІДПРИЄМСТВА В КОНТЕКСТІ МАКРОЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ Шалений В.А., Константинова Т.В.....	283
ENTREPRENEURSHIP EDUCATION FOR THE IMPLEMENTATION OF THE «GREEN VALLEY» PROGRAM DURING COVID-19 PANDEMIC Okulicz-Kozaryn W.....	285

СЕКЦІЯ «МАРКЕТИНГ, ПІДПРИЄМНИЦТВО І ТОРГІВЛЯ»

МОТИВАЦІЯ ПРАЦІ ПЕРСОНАЛУ В СИСТЕМІ МАРКЕТИНГОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ Бахчиванжи Л.А., Євтушок О.В., Значек Р.Р.....	286
ВПЛИВ РЕКЛАМИ НА ПІДСВІДОМІСТЬ СПОЖИВАЧІВ Донець Л.Я., Долинська О.О.....	288
МОЖЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ ПРИ ПРОСУВАННІ МАГАЗИНУ ЖІНОЧОГО ОДЯГУ Значек Р.Р., Ковалів І.О.....	290
ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЇ В ПРОСУВАННІ ГОТЕЛЬНИХ ПОСЛУГ Голубьонкова О.О., Брайко М.Г.....	292
ДИСТАНЦІЙНА ЕКОНОМІЧНА ОСВІТА ТА ЇЇ РОЛЬ У ФОРМУВАННІ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ: РЕАЛЬНІСТЬ, ПЕРСПЕКТИВИ ТА ЗАГРОЗИ Соколюк К.Ю., Мунтян І.В.....	294
НЕОБХІДНІСТЬ І АКТУАЛЬНІСТЬ ВИЗНАЧЕННЯ ЦІЛЬОВОЇ АУДИТОРІЇ В СУЧАСНИХ РИНКОВИХ УМОВАХ Лозовська Г.М., Ковалів І.О., Значек Р.Р.....	296